

ringen af specialfunktionerne, som hidtil har hørt til i AF-regionerne.

Beskæftigelsesministeren har lagt op til, at man nedskærer antallet af ligestillingskonsulenter fra 29 til 8 på landsplan. Det mener vi er dybt bekymrende, og det kan vi kun se som en nedprioritering af arbejdet.

Redegørelsen kommer også ind på, at det særlig er unge med anden kulturel baggrund, som har svært ved at bryde kønsrollemønstrene og dermed kønsopdelingen på arbejdsmarkedet. Vi er helt enige i, at det er et område, der skal have høj prioritet i ligestillingsarbejdet.

Der er nogle få ting, der er interessante at bemærke. Det er, at unge mænd med indvandrerbaggrund i højere grad end danske mænd vælger en karriere i omsorgsfagene. Samtidig gennemfører mange piger med minoritetsbaggrund en videregående uddannelse. Så der er bestemt lyspunkter, men der er også store udfordringer.

I den forbindelse vil jeg gerne kvittere for regeringens handlingsplan »Beskæftigelse, deltagelse og lige muligheder for alle«, som er en del af satspuljeaftalen. Vi mener, at den indeholder en række gode initiativer på det her område.

Vi havde dog gerne set en lidt mere aktiv indsats over for de allermest isolerede minoritetskvinder, f.eks. ved det forslag, vi tidligere har fremsat, om obligatoriske sundhedsplejerskesbesøg og en mere aktiv, opsøgende indsats fra kommunernes side.

Jeg skal lige knytte et par kommentarer til nogle af de øvrige elementer, som jeg gerne vil nå at komme ind på.

Hvad angår indsatsen mod vold over for kvinder, bakker vi op om regeringens handlingsplan, som også er en del af satspuljen, men vi er også meget optagede af, at indsatsen ikke stopper med den handlingsplan. Næste skridt bliver at sikre en bedre adgang til reel behandling for ofrene og deres børn.

I dag er det sådan, at voldsudøveren har ret til gratis psykologhjælp, mens ofrene ofte skal kæmpe for at få blot et tilskud til psykologhjælp, og der har vi altså behov for en oprustning og en opkvalificering på krisecentrene og en stærkere efterværnsindsats for at sikre, at kvinderne ikke ender tilbage i de voldelige ægteskaber, eller i hvert fald får brudt med voldsspiralen.

For så vidt angår kvindehandel, har vi i debatten været inde på, at fra Socialdemokraternes side lægger vi utrolig stor vægt på, at vi får sikret en udvidet beskyttelsesperiode for handlede

kvinder. Det mener vi er helt afgørende for at kunne tilbyde kvinderne en ordentlig støtte og hjælp og en ordentlig rehabiliteringsindsats, så de ikke bliver genhandlet, når de vender tilbage til deres hjemlande. Det er også afgørende i forhold til politiindsatsen.

Jeg er også glad for, at ministeren har valgt at nævne prostitution i redegørelsen. Jeg er helt enig i, at det er et emne, vi skal have stor fokus på, også i forbindelse med diskussionen om kvindehandel.

Til slut kan jeg ikke lade være med igen at nævne A4's undersøgelse om ligestilling, som jo meget interessant viste, at kun 6 pct. af de adspurgte mener, at ligestillingsministeren er den bedste til at fremme ligestillingen i Danmark.

Det er lidt tankevækkende, men man kan måske hægte det sammen med, at på det område, hvor deltagerne i undersøgelsen mener at de største problemer med ligestillingen er, nemlig den manglende ligeløn mellem mænd og kvinder, har regeringen ikke vist den helt store vilje til at gøre noget reelt for at sikre ligelønnen, men er kommet med et meget uambitiøst forslag om kønsopdelte lønstatistikker, som kun vil dække en lille del af det private arbejdsmarked.

Undersøgelsen kunne godt tyde på, at folk er enige med Socialdemokraterne i, at der er behov for en langt mere ambitiøs dagsorden og mere end pjecer, hjemmesider og konferencer for at løse ligestillingsproblemerne.

Formanden:

Tak til fru Kirsten Brosbøl. Så er det fru Louise Frevert som ordfører.

Louise Frevert (DF):

Ligestillingen i Danmark har det, på trods af hvad mange vil påstå, fint. Jeg vil dog med det samme godt medgive, at vi mangler det sidste nøk for at have fuld ligestilling mellem kvinder og mænd, bl.a. på lønområdet. Det er noget, der absolut skal gøres noget ved, og det kan ikke gå hurtigt nok.

Kl. 18.50

Derfor kan det ikke være rigtigt, at vi år efter år på det nærmeste siger de samme ting og kun rykker os et museskridt videre hver gang. Det burde gå hurtigere. Lad mig sige det på en anden måde: Det skal gå hurtigere. Kvinder skal være bedre til at forhandle løn, de skal turde, og det er selvfølgelig ikke noget, som kommer fra den ene dag til den anden.